

1ο Ενημερωτικό Φεβρουαρίου

Γιώργος Τρούλης
Αιρετός ΠΥΣΠΕ Ρεθύμνου
Πρόεδρος Συλλόγου Εκπαιδευτικών
Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης
Ν. Ρεθύμνου
Τηλ. 6945802754
Email: giorgiot@edc.uoc.gr

Ρέθυμνο, 6 Φεβρουαρίου 2013

Προς τους Συναδέλφους μου

Αγαπητοί Συνάδελφοι

**Θέμα: «Ολομέλεια Προέδρων των συλλόγων εκπαιδευτικών
πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης όλης της χώρας»**

Τη Δευτέρα 4 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε η προγραμματισμένη από τη ΔΟΕ ολομέλεια των προέδρων των συλλόγων όλης της χώρας. Σκοπός της ολομέλειας ήταν να μεταφερθούν οι αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων και να ληφθεί απόφαση για την αγωνιστική μας πορεία. Μια αγωνιστική πορεία η οποία δεν μπορεί να χαραχθεί από μεμονωμένα άτομα ή παραταξιακούς σχηματισμούς αλλά από συλλογικότητες και μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες.

Δυστυχώς άλλη μία ολομέλεια προέδρων που δεν έβγαλε τίποτα επί της ουσίας για την πορεία μας και το μέλλον μας μέσα σε αυτή την ζοφερή πραγματικότητα. Κι αυτό γιατί από τους 110 προέδρους που συμμετείχαν στην ολομέλεια οι 10 πρόεδροι μετέφεραν αποφάσεις μέσα από γενικές συνελεύσεις με απαρτία ενώ οι υπόλοιποι 100 ενώ είχαν προτάσεις δεν είχαν δικαίωμα ψήφου, βάση του καταστατικού της Ομοσπονδίας. Κι αυτοί οι 10 πρόεδροι άλλοι είχαν απαρτία με ελάχιστα άτομα (λόγω του ότι το καταστατικό τους ορίζει πως μπορούν να λάβουν απόφαση στην 3^η επαναληπτική συνέλευση με όσα μέλη κι αν είναι παρόντα) ενώ οι υπόλοιποι πρόεδροι είχαν απαρτία με το 1/5 των μελών τους. Μόλις διαπιστώθηκε ότι και αυτή η ολομέλεια προέδρων δεν θα μπορούσε να πάρει αποφάσεις

αλλά την οποία απόφαση θα τη λάμβανε το ΔΣ της ΔΟΕ, ζήτησα το λόγο και πρότεινα διαδικαστικά να υπάρξει μια άλλη πορεία της ολομέλειας με στόχο τη δυνατότητα λήψης απόφασης από τους προέδρους κι όχι από το 11μελές ΔΣ της ΔΟΕ. Πρότεινα να καταθέσουμε όλοι οι πρόεδροι τις προτάσεις τις οποίες μεταφέραμε από τις έκτακτες συνελεύσεις μας και στο τέλος της διαδικασίας να υπάρξει μια ψηφοφορία των προτάσεων με στόχο το ΔΣ της ΔΟΕ να υιοθετήσει την απόφαση που θα λάμβανε η ολομέλεια των προέδρων. Ενώ υπήρξαν πρόεδροι που στήριξαν την πρότασή μου στις τοποθετήσεις τους, το ΔΣ της ΔΟΕ όμως κώφευσε για άλλη μία φορά.

«Αναγκαία η αλλαγή του καταστατικού της ΔΟΕ»

Μετά κι από αυτή τη διαδικασία νομίζω ότι είναι επιτακτική ανάγκη να προχωρήσουμε σε ουσιαστικές αλλαγές δίνοντας σε αυτό το θεσμικό όργανο την αρμοδιότητα, την υπόσταση και το κύρος που του αρμόζει διαφορετικά θα καταντήσει να λειτουργεί ως διακοσμητικό στοιχείο στο καταστατικό της Ομοσπονδίας. Εδώ και δύο χρόνια που συμμετέχω στις διαδικασίες ολομέλειας προέδρων αλλά και στην προηγούμενη γενική συνέλευση της ΔΟΕ καταθέτω πρόταση για να προχωρήσουμε σε αλλαγή του καταστατικού της Ομοσπονδίας ώστε να μπορούν οι πρόεδροι των συλλόγων να έχουν δικαίωμα ψήφου ανεξάρτητα από το αν υπάρχει απαρτία στις έκτακτες γενικές συνελεύσεις, δηλ. να καταθέτουν και να στηρίζουν τις αποφάσεις των ΔΣ. Σε αυτή τη συγκυρία οφείλει το συνδικάτο να απεμπλακεί από γραφειοκρατικές λογικές και να δώσει τη δύναμη που χρειάζεται στη φωνή των συναδέλφων μας.

«Οι προτάσεις που τέθηκαν και οι προβληματισμοί»

Παρόλα αυτά οι πρόεδροι της χώρας τοποθετήθηκαν και έστειλαν το μήνυμα από τις συνελεύσεις τους. Η απογοήτευση για ότι συμβαίνει και για όσα σχεδιάζονται ήταν διάχυτα σε όλες τις τοποθετήσεις. Τα δύο ζητήματα που κυριάρχησαν ήταν το ζήτημα της αξιολόγησης-χειραγώγησης με το νέο προεδρικό διάταγμα που έχει τεθεί σε διαβούλευση και το θέμα με τα πειθαρχικά συμβούλια και το νέο πειθαρχικό δίκαιο. Όλοι καταδικάσαμε την τακτική του υπουργείου παιδείας και στα δύο ζητήματα και προτείναμε την κατάργηση του αντίστοιχου νόμου για το πειθαρχικό δίκαιο που καταργεί το τεκμήριο της αθωότητας αλλά και τη απόσυρση αυτού του προεδρικού διατάγματος σχετικά με την αξιολόγηση αφού συνδέεται άμεσα με το βαθμό, το μισθό μας και ο τρόπος της αξιολόγησης έχει άλλη στόχευση από αυτή της ανατροφοδότησης και της βελτίωσης. Άνοιξαν σχεδόν όλα τα θέματα που μας απασχολούν όπως η υποχρηματοδότηση, οι μεταφορές, τα προβλήματα των αναπληρωτών, οι σχεδιαζόμενες καταργήσεις και

συγχωνεύσεις σχολείων, η αύξηση του διδακτικού ωραρίου, η διάλυση της υγείας και το πρόβλημα της υγειονομικής μας περίθαλψης, το ασφαλιστικό κ.α.

Σε ότι αφορά τις προτάσεις για την αγωνιστική μας πορεία ακούστηκαν πολλές προτάσεις οι οποίες σε γενικές γραμμές συνοψίζονται ως εξής: α) υπήρξε καταδίκη από την πλειονότητα των προέδρων για τις μονοήμερες απεργίες που προκηρύσσονται είτε από τη ΔΟΕ είτε από τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ, β) διαπιστώθηκε η ανάγκη για συστράτευση και με τους υπόλοιπους εργαζομένους στοχεύοντας σε μια γενική απεργία διαρκείας, γ) επίσης διαπιστώθηκε η ανάγκη για μορφές αγώνα που να μην είναι όμως οικονομικά εξουθενωτικές για τους συναδέλφους π.χ. συλλαλητήρια, συγκεντρώσεις για ανάδειξη των προβλημάτων της εκπαίδευσης και δ) η πρόταση που καταθέσαμε σχετικά με μια προγραμματισμένη εβδομαδιαία κινητοποίηση με στάσεις εργασίας την πρώτη ή τις 2 πρώτες ώρες με παράλληλες δράσεις π.χ. συλλαλητήρια, επαφή με συλλόγους γονέων, άλλους συνδικαλιστικούς και επιστημονικούς φορείς κ.λ.π.

«Δεν έλειψαν και οι παραταξιακές αντεγκλήσεις»

Φυσικά δεν έλειψαν από μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ αλλά και ορισμένους προέδρους οι παραταξιακές αντεγκλήσεις και διαξιφισμοί, στρέφοντας τη συζήτηση από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε και εστιάζοντας σε ζητήματα άλλου είδους σκοπιμοτήτων. Ορισμένοι ξεχνούν ότι σε αυτές τις ολομέλειες εκπροσωπούν τους συλλόγους τους και τους συναδέλφους τους και οφείλουν να συμβάλουν στην ενδυνάμωση του συνδικάτου κι όχι στην περαιτέρω απαξίωσή του. Δεν έχουν συνειδητοποιήσει ότι αυτή η τακτική αποτελεί απότοκο μιας παλιάς συνδικαλιστικής κουλτούρας η οποία έχει καταδικαστεί σε μεγάλο βαθμό από τους συναδέλφους και την κοινωνία. Αλλά όπως λέει και ο σοφός λαός «πρώτα βγαίνει η ψυχή και μετά το χούι (η βαθιά ριζωμένη συνήθεια)»

«Η τοποθέτησή μου στην ολομέλεια των προέδρων»

Παρακάτω παραθέτω αναλυτικά την τοποθέτησή μου όπως ακριβώς έχει καταγραφεί στα πρακτικά της ολομέλειας προέδρων:

«Η σημερινή ολομέλεια βρίσκει το συνδικάτο αδύναμο να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις των καιρών, τους συναδέλφους να απομακρύνονται (ή να παραμένουν μακριά) από αυτό και την πολιτεία να έχει επιδοθεί σε ένα ανελέητο κνηνητό φίμωσης κάθε έκφρασης συνδικαλιστικής δράσης με αποκορύφωμα την επίταξη των εργαζομένων στο Μετρό και σε λίγο καιρό θα δούμε και την απαγόρευση συγκεντρώσεων και διαδηλώσεων.... Αρχικά οφείλουμε να κάνουμε μια ουσιαστική ανάλυση γιατί οι συνάδελφοι είναι μακριά από τα συνδικάτα. Μήπως οφείλεται

στο ότι δεν εισακούγεται η φωνή τους στο δευτεροβάθμιο και τριτοβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο; Μήπως τα τελευταία χρόνια το συνδικάτο οδηγήθηκε από ανθρώπους που μόλις έχαναν τις συνδικαλιστικές ιδιότητές (ή και με αυτές) καταλάμβαναν θέσεις διοίκησης και έκαναν αντίθετα από αυτά που “πάλευαν” ως συνδικαλιστές; Μήπως φταίει επομένως το ψέμα, η υποκρισία η χειραγώγηση σε αγώνες που πουλήθηκαν ή εκφυλίστηκαν; **Οι συνάδελφοι γυρίζουν την πλάτη γιατί δεν πιστεύουν ότι μπορούν να υπάρξουν λύσεις και ουσιαστικοί αγώνες από ανθρώπους και σχηματισμούς που έπαιξαν ρόλο και μας οδήγησαν στο πολιτικοσυνδικαλιστικό σήμερα.**

Οφείλουμε επομένως να στρέψουμε την προσοχή μας στην κατεύθυνση της ανάκτησης της αξιοπιστίας του συνδικάτου με μικρές και ξεκάθαρες στοχεύσεις διαμορφώνοντας τις συνθήκες μαζικότητας που επιζητούν οι καιροί. Βρισκόμαστε σε πόλεμο με την κυβέρνηση αλλά και με τον ίδιο μας τον εαυτό. Οφείλουμε να συγκροτηθούμε ως συνδικάτο, να πιστέψουμε στις διεκδικήσεις μας και στον αγώνα μας και αμέσως να στραφούμε προς την κυβέρνηση. Οι τουφεκίες της μίας μέρας είτε είναι κλαδικές είτε γενικές απεργίες αποτελούν κυματοθραύστες της αγωνιστικής μας πορείας. Το ζήσαμε, το καταγγείλαμε και θα το ξαναζήσουμε πολλές φορές ακόμα (π.χ. στις 20 Φεβρουαρίου). **Γιατί δεν κάνουν τον απαιτούμε απολογισμό η ΓΕΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ για τις εξευτελιστικές σε ποσοστά, τουλάχιστον, απεργίες που προκηρύσσουν; Ξεφουσκώνουν το κίνημα δεν το δυναμώνουν κι όσοι παλεύουν με αυτόν τον τρόπο αποδεικνύουν ότι παίζουν το παιχνίδι της κυβέρνησης και πρέπει να λογοδοτήσουν στους συναδέλφους μας.**

Ως σύλλογος Ρεθύμνου έχουμε καταθέσει τις απόψεις μας εδώ και δύο χρόνια με τις προτάσεις που προκύπτουν από τις γενικές μας συνελεύσεις. Προτάσεις τις οποίες έχω καταθέσει προσωπικά και στις γενικές συνελεύσεις του κλάδου και στις ολομέλειες των προέδρων.

Σήμερα μεταφέρω το κλίμα της απογοήτευσης και της ανάγκης άμεσης κινητοποίησης της Ομοσπονδίας. Θεωρούμε ως μοναδική λύση τη μαζική γενική απεργία διάρκειας με συγκεκριμένες στοχεύσεις και κατάλληλη προετοιμασία. Όμως ρεαλιστικά αυτό είναι ανέφικτο, εάν δεν προσπαθήσουμε να αλλάξουμε την κατάσταση που επικρατεί στους συναδέλφους μας σχετικά με την αξιοπιστία του συνδικάτου και των συνδικαλιστών, χτίζοντας γερά θεμέλια ανάμεσά μας, τα θεμέλια της εμπιστοσύνης και της αξιοπιστίας. **Για το λόγο αυτό προτείνουμε να βάλουμε συγκεκριμένη στόχευση, με αυξημένη πιθανότητα νίκης, για να μπορέσουμε να δώσουμε ξανά ελπίδα στους συναδέλφους μας, να αποδείξουμε ότι μπορούμε να πετύχουμε αν κινηθούμε μαζικά δίχως να εξουθενωθούμε οικονομικά. Και πως μπορεί αυτό να συμβεί; Διαμορφώνουμε τοπικά αρχικά τις κατάλληλες συνθήκες (με συλλαλητήρια, συναντήσεις συλλόγων γονέων και κηδεμόνων, με άλλους επιστημονικούς και συνδικαλιστικούς φορείς, με δελτία τύπου, με ανάδειξη του προβλήματος που παλεύουμε μέσω των τοπικών ΜΜΕ) και κατόπιν προχωράμε σε μια προγραμματισμένη εβδομαδιαία**

κινητοποίηση με στάσεις εργασίας την πρώτη ή τις δύο πρώτες ώρες κάθε μέρα. Με αυτό τον τρόπο και αγωνιζόμαστε και δεν είναι οικονομικά δυσβάστακτο για τους συναδέλφους. Οικονομικά είναι το ίδιο με τη μία μέρα απεργίας (που συνηθίζεται να προκηρύσσεται αλλά ο αγώνας έχει μεγαλύτερη διάρκεια αφού εκτείνεται σε μία ολόκληρη εβδομάδα. Παράλληλα ξεκινάνε οι ζυμώσεις για μεγαλύτερες κινητοποιήσεις και μαζικότερες με ενισχυμένα τα συνδικάτα σε αξιοπιστία και εντός του κλάδου και εκτός προς την κυβέρνηση.

Φυσικά ο απώτερος στόχος μας δεν μπορεί να είναι άλλος από την αλλαγή της πολιτικής κατάστασης που βιώνουμε τα τελευταία χρόνια, την απομάκρυνση από τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές, τις πολιτικές της λιτότητας, των μνημονίων, της ανεργίας και της βύθισης της οικονομικής ανάπτυξης. Η ανοχή μας ή η κεκαλυμμένη αδυναμία μας για αντίδραση θα μας μετατρέψει σε συνένοχους ή ηθικούς αυτουργούς. Δεν πρέπει να το επιτρέψουμε και δεν θα το επιτρέψουμε σε κανέναν.»

«ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΑΝ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ, ΕΙΝΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΗ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ»

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΗΣ

Με Συναδελφικούς Χαιρετισμούς

**Γιώργος Τρούλης
Αιρετός ΠΥΣΠΕ Ρεθύμνου -
Πρόεδρος Συλλόγου Εκπαιδευτικών
Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης
Ν. Ρεθύμνου**

*Υ.Γ. Όσοι συνάδελφοι επιθυμούν να λαμβάνουν τα ενημερωτικά και τα άρθρα που στέλνω στα σχολεία στο προσωπικό τους ηλεκτρονικό ταχυδρομείο να μου στείλουν e-mail στο: giorgiot@edc.uoc.gr. Επίσης έχω δημιουργήσει σελίδα στο Facebook μέσω του οποίου μπορούμε να επικοινωνούμε άμεσα (το όνομα χρήστη είναι Giorgos Troulis).